

[Marianne Jelved]

Det er også vigtigt at slå fast, at når vi i Det Radikale Venstre drøfter kultur, så har vi den opfattelse, at kultur skabes i samvær, i fællesskaber, spændingsfeltet mellem kunsten eller det, der også bliver kaldt det etablerede kulturliv, og de folkelige, kulturelle fællesskaber.

Det er temmelig vigtigt for vores opfattelse af, hvad det er, vi skal, når vi taler om udveksling af kultur.

Der sker ofte det, at nogle – også politikere, folketingsmedlemmer eller ministre – udtrykker frygt over for den internationalisering, vi er midt i, en internationalisering, som vi alle sammen mærker, uanset hvor vi er placeret i det danske samfund, i form af et tættere samvær med andre nationer og andre folkeslag på mange forskellige niveauer, uofficielt og officielt. Det er en internationalisering, som også bygger på en stigende gensidig afhængighed på utrolig mange områder.

Da jeg havde den fornøjelse at besøge Tallin for knap 1 år siden og tændte for fjernsynet, havde jeg den fornøjelse at se Herbert Pundik og Jørgen Thorgaard træde frem på skærmen i Estlands hovedstad. Man kan jo derovre tage finsk fjernsyn, og det var et finsk program, der altså havde købt en af Jørgen Thorgaards udsendelser fra Danmarks Radio. Det var bare en ganske simpel erfaring fra en ganske almindelig hverdag på turistrejse i et Østland.

Vi kan ikke stoppe den udvikling, og vi skal ikke stoppe den. Der er ingen grænser mere, der kan holde de forskellige kulturer adskilt fra hinanden. Og det er jo et synspunkt, som er dansk, jeg havde næsten sagt ud over alle grænser. Der er jo ikke nogen politikere eller noget parti i Folketinget, som ville være imod den tankegang, at kultur er grænseløs. Det betyder ikke, at der er enhedskulturer, eller hvad man nu skal kalde det, for vi har jo alle sammen vores danske kulturelle identitet, når vi kommer fra Danmark.

Og den ønsker nogle så at styrke. Jeg vil godt understrege, at det kan lyde smukt, og det kan måske også være rigtigt, det har vi nok til alle tider gjort, når det kommer til stykket. For en kulturel identitet er jo også andet end det, der betales penge for, for at sige det lidt bastant. Dansk kulturel identitet er jo også en oplevelse af at have et fællesskab med andre, et fælles sprog, et fællesskab, hvor man føler, at man hører til, og hvor man er noget værd og har betyd-

ning for andre, et fællesskab, hvor man har del i traditioner, har fælles mål, i hvert fald på et rimelig overordnet niveau, for fremtiden, fælles værdier, og hvor man føler en samhørighed og også en kærlighed til dem, man er fælles med.

Det er selvfølgelig noget, der er alment gældende uanset nation, men vi vil gerne i Det Radikale Venstre være med til på forskellige områder, inden for forskellige ministerier, i kommuner og amter, at give mulighed for at skabe rammer for nye fællesskaber. Det er nok den største kulturelle udfordring, vi står over for i det danske kulturliv, i hvert fald er det én af dem.

Det er dernæst vigtigt, at Danmark har en vilje til at formidle dansk kultur, også kunst, til vore naboer. Kunsten og kunstneres prestige eller status er meget høj i nogle lande – det gav fru Ingerlise Koefoed eksempler på i en kort bemærkning tidligere – og jeg vil da ikke lægge skjul på, at vi også i Det Radikale Venstre kunne ønske os, at vi var i stand til i Danmark at bevæge os lidt ud over det, jeg vil kalde jantelovssyndromet, og skabe en bedre status omkring dansk kunst og danske kunstnere inden for alle områder.

Eksperimenter, fornyelser, høj kvalitet er vigtigt for dansk kunst, og vi har love for film, teater osv. Det tror jeg betyder noget, også for den status, der er omkring de kunstområder, som sådan en lov dækker. Derfor vil jeg godt benytte denne lejlighed til at spørge kulturministeren, om ministeren ikke vil være så venlig at overveje at nedsætte et udvalg, der skal gøre et forarbejde til en litteraturlov. Det ved jeg har været drøftet igennem mange, mange år, også i mit eget parti, og nu synes jeg så, tiden er inde til at bede ministeren om i hvert fald at svare på, om det ikke kunne tænkes, at der kom et initiativ på det område. Det mangler vi for at styrke dansk litteratur, også når vi ser på, hvordan oversættelser osv. giver hver især mulighed for at forstå andre folkeslags kulturer.

Kulturudveksling er et meget vigtigt grundlag for nationers og folks samvær, og der er i redegørelsen gjort rede for alle de initiativer, der er i gang i Nordisk Råd, i sammenhæng med EF, i samarbejde med lande uden for EF, i Europarådet og mange andre steder. Disse initiativer er faktisk gode, redegørelsen beskriver dem, og det står faktisk slet ikke så ringe til hverken med kulturen, kulturudvekslingen eller med fremtiden på det område.